

קמח אבג מ"י פ"ח
מהל' ברכות הל'
ה סמ' יעשין כו טו"ש
לוח' ס"י רד סעיף א' ז
וכסיון רז :
קמח ר מ"י פ"ח מהל'
ברכות הלכה ח :
קנ ה טו"ש ח"ת ס"י
רעו סעיף א' :
קמח ר מ"י פ"ח מהל'
ברכות הל' א סמ'
שס טו"ש ח"ת סיון
רד סעיף ז :

מנחות לו:
ז"ל מוקימין

ד"ש מ"ז

[כתום] סוכה לט. ד"ה
אכל לפניו וכו' ובתוס'
ד"ה נא: ד"ה ולבני
המלא יבוס על ז' ודע
דכתום: ד"ה סמ' מנחות
הדברים יפה וע"ע תוס'
מנחות לו: ד"ה ושמרת]

[ז"ל יבוס וכן הוא לקמן
זו: וכן אחת כעו"ג כ"ט.
ע"ש כ"ס"י]

[בענין פ"י סודי ילא
סמ' כדכתיב סוד ה'
ליראיו וע' כ"ס"י מנחות
ע"ה וד"ה יב:]

הגהות הגר"א
[א] גמ' (דכ"ה) תו"ס :

עבידנא ככולהו. וכן אלו נוהגין כדב' אשי דמברכין ברת מו"א
ובתר ירקא בורא נפשות רבות : **וירבני** מערבא
דמברכין הכי ברת וכו'. ואין לא עבדין כבני מערבא דדוקא לדידכו
שהיה דרכם לסלקם בלילה שייכא ברכה דלשמוך חקיו כדכתיב
ושמרת את החקק הזה למעשה
מיומיו וגו' אבל אלו שמסלקין אותן
בחלי היום או אפי' נסלקן בלילה לא
שייך חקק דדוקא לדידכו דקסברי
לילה לאו זמן תפילין הוא ומימיו
ימימה אחת למעוטי לילות שייכא
ברכה דחקק אבל אין דקו"ל* דלילה
זמן תפילין הוא ואין *משמין הפסוק
ושמרת החקק וגו' בפסח ומה שאין
אלו מניחים אותן בלילה מפני שמה
יפית בהן אפי' נמתיך לסלקן עד
הלילה לא מברכין אפי' דאין קיימא
לן דשבת וי"א לאו זמן תפילין אפי'
לא מברכין דדוקא לדידכו דסבירא
להו חקק קאי לתפילין מברכי' ודע
שהרי אינהו נמי לא היו מברכין אלא
תפילין לחודייהו משום דכתיב בהו
חקק אבל אשאר מלות כגון לילות ולולב
וסוכה לא היו מברכין (וה"ה הכא)
וקשה דהו מני לשמוי הכי לאפוקי
שאר מלות אפי' לבני מערבא* :
דחנקתיה

אמר רב יצחק בר אבדימי משום רבינו *על
הביעא ועל מיני קופרא בתחלה מברך שהכל
ולבסוף בורא נפשות רבות וכו' אבל ירקא
לא ור' יצחק אמר יאפילו ירקא אבל מיא לא
ורב פפא אמר יאפילו מיא מר זוטרא עביר
כרב יצחק בר אבדימי ורב שימי בר אשי
עביר כר' יצחק וסמינך חד כתרתי ותרתי בחד
אי"ר אשי אנא זמנא דכי מדברני עבידנא
ככולהו *תנן ר' כל שמעון ברכה לאחריו מעון
ברכה לפניו ויש שמעון ברכה לפניו ואין מעון
ברכה לאחריו בשלמא לרב יצחק בר אבדימי
לאפוקי ירקא לר' יצחק לאפוקי מיא אלא לרב
פפא לאפוקי מיא לאפוקי מצות ולבני מערבא
דבתר דמסלקי תפילייהו מברכי אקב"ו
לשמוך חקיו לאפוקי מיא לאפוקי ד"ר חני אי"ר
ינאי אי"ר כל שהוא כביצה ביצה טובה ממנו
כי אתא רבין אמר טבא ביעתא מגולגלתא
משיחא קייסי סולתא כי אתא רב דימי אמר
טבא ביעתא מגולגלתא משיחא משיחא
כביצה ביצה טובה הימנו לבר מבשרא :

מארבע מבושלתא כל שהוא כביצה ביצה טובה הימנו לבר מבשרא :
רע"א אפילו אבל שלק כו' : ומי איכא מידי דהוה שלק מזוני אי"ר אשי בקלח
של כרוב שנו ת"ר *טחול יפה לשינים וקשה לבני מעים כרישין קשין לשינים
ויפין לבני מעים כל ירק חי מוריק וכל קטן מקטין וכל נפש משיב את הנפש
וכל קרוב לנפש משיב את הנפש כרוב למזון ותדרין לרפואה או לו לבית
שהלפת עוברת בתוכו : אמר ר' טחול יפה לשינים וקשה לבני מעים מאי
תקנתיה גלעסיה ונשרייה כרישין קשין לשינים ויפין לבני מעים מאי תקנתיה
לשלקניהו ונבלעיניהו כל ירק חי מוריק אי"ר יצחק בסעודה ראשונה של אחר
הקזה וא"ר יצחק כל האוכל ירק קודם ארבע שעות אסור לספר הימנו מאי
טעמא משום ריחא וא"ר יצחק אסור לאדם שיאכל ירק חי קודם ארבע שעות
אמימר ומר זוטרא ורב אשי הו יתבי אייתו קמיהו ירק חי קודם ארבע שעות
אמימר ורב אשי אכול ומר זוטרא לא אכל אמרו ליה מאי דעתך דא"ר יצחק
כל האוכל ירק קודם ארבע שעות אסור לספר הימנו משום ריחא והא אנן דקא
אבליגין וקא משתעית בהון אמר להו אנא כאידך דר' יצחק ס"ל דא"ר יצחק
אסור לאדם שיאכל ירק חי קודם ארבע שעות כל קטן מקטין אמר רב חסדא
אפילו גדיא בר זוזא ולא אמרן אלא דלית ביה רבועא אבל אית ביה רבועא
לית לן בה כל נפש משיב נפש אמר רב פפא אפילו גילדני דבי גילי כל הקרוב
לנפש משיב את הנפש אמר רב אחא בר יעקב עונקא א"ל רבא לשמעיה כי
מיייתת לי אומצא דבישרא טרח ואייתת לי מהיכא דמקרב לבי ברוך כרוב למזון
ותדרין לרפואה כרוב למזון אין ולרפואה לא והא תניא *ששה דברים מרפאין
את החולה מחליו ורפואתן רפואה ואלו הן כרוב ותדרין ומי סיסין *דבש [א]
וקיבה וחרת ויותרת הכבד אלא אימא כרוב אף למזון או לו לבית שהלפת
עוברת בתוכו איני והא אמר ליה רבא לשמעיה כי חוית לפתא בשוקא לא
תימא לי במאי ברכת ריפתא אמר אביי מבלי בשר ורבא אמר מבלי יין איחמר
רב אמר מבלי בשר ושמואל אמר מבלי עצים ורבי יוחנן אמר מבלי יין א"ל
רבא לרב פפא *סודני אנן תברין לה בבשרא וחמרא אתון דלא נפיש לבו
חמרא במאי תבריתו לה א"ל בציבי כי הא דביתחו דרב פפא בתר דמבשלא לה
תברא לה בתמנן אופי פרסייתא תנו רבנן דג קטן מליח פעמים שהוא
ממית בשבעה בשבעה עשר ובעשרים ושבעה ואמרי לה בעשרים ושבעה
ולא אמרן אלא בממיו ולא ממיו אבל ממיו שפיר לית לן בה ודלא ממיו
שפיר לא אמרן אלא דלא שתה בתריה שכרא אבל שתה בתריה שכרא לית
לן בה : וההשתה מים לצמאו וכו' לאפוקי מאי אידי בר אבין לאפוקי למאן
דחנקתיה

סורפת תחת קדרת הלפת : פעמים שהוא ממית . ואלו הן ציור שבעה ימים למלחתו או ציור שבעה עשר או ציור שבעה ועשרים :

מאי

קופרא . כל מיני בשר : אבל ירקא לא . לריך לברוכי אחרים : חד
כתרי . מר זוטרא שהזכר כן יחיד בלא שם אביו עביר כרב יצחק
בר אבדימי שהזכר בשמו ובשם אביו : ותרתי כחד . מר בר רב אשי
שהזכר בשמו ובשם אביו עביר כר' יצחק שהזכר יחיד : ככולהו .
אף כרב פפא : כל שמעון ברכה .
משנה היא במסכת גדה : למעוטי
ירקא . וכו' מ"א : למעוטי מלות .
אין מברכין כשמסלקין תפילין וליצית
ואחר תקיעת שופר ולולב : כל שהוא
כביצה . אין לך מין מאכל שיעור
כביצה שלא תהא ביצה טובה לגוף
ממנו : מגולגלתא . ללילה לחה ורכה
שזורפין אותה : קייסי . מדות
מחזיקות לוג : מגולגלתא משיחא .
טובה משיחא קייסי : משיחא . ד"ה נא:

ללילה קשה טובה מארבע קייסי :
מבושלתא . במים עלה א"ר ינאי כל
שהוא כביצה ביצה טובה ממנו : בקלח
של כרוב שנו . שהוא מזון דתניא
לקמן כרוב למזון : כרישין . כרתי :
כל ירק חי מוריק . טולח תואר
הפנים : כל קטן . שלא גדל כל זרבו
ולקמן מפרש כמה כל זרבו : כל
כפס . דבר חי הנאכל שלם כגון דגים
קטנים שגדלו כל זרכן : הקרוב לנפש .
האוכל מן הכהמה במקום חיות שלה
ולקמן מפרש לה : או לבית . לכרם
האוכל לפת : גלעסיה . כוססו
ומשליכו : לשלקניהו . בקדרה הרבה
שלא יטריך לכוססו בשיניו : קודם
ארבע שעות . שאינו זמן סעודה
והריח קשה לבני אדם המספרים
עמו קודם אכילה שהגוף ריקן :

כאידך דר' יצחק סבירא לי : אבל
אסור לספר לא סבירא לי : בר זוזא .
כלומר שמן וטוב ששם זוז : דלית
ביה רבועא . שלא גדל עד רביעית
שלו כגון טלה רביעית של חיל גדי
כדי רביעית של שיער גדול וכן כל
דבר : גילדני דבי גילי . דגים קטנים
מאד ומזונין בין הקנים בלגס ואין
דרכן לגדל יותר אצל דג קטן ממין
דג גדול ולא גדל רובע זה הוא קטן
מקטין : עונקא . תואר מקום בית
השחיטה וסמוך ללב ולמעיים : לבי
ברוך . למקום שזכרו שם על
השחיטה : ומי סיסין . תבשיל של
פוליאול : והרת . ולירא' שהולך
מולר צו : יותרת הכבד . מרפא
דכבדא שקורין אייבר"ש : מבלי בשר .
הוא קשה אבל כשמבשלה עס בשר
שמן מתיש כחה : מבלי יין . כשאין
שותה אחרים יין : מבלי עצים .
שאנו שולקת הרבה : סודני . צעל
שכר תמרים ור' פפא מוכר שכר היה
כדאמר בחזקתו נשך (ד' סה) מרשא
דרב פפא שכרתי לא פסיד ואמר רב
פפא אי לאו דרמתי שכרא לא איצתרי
(פסחים ק"ג) . והוא נקרא סודני
כדאמרין תמרי בחלונך לבי סודנא
רבוט (ס) : דלא נפיש לבו חמרא .
ששתי שכר חסם : במאי תבריתו
לה . לכוו של לפת : אופי פרסייתא .
בקיעות של עצים גדולות היתה

סורפת תחת קדרת הלפת : פעמים שהוא ממית . ואלו הן ציור שבעה ימים למלחתו או ציור שבעה עשר או ציור שבעה ועשרים :

מאי

מאי